

Zhypnotizovaný

94 V pátek večer babička Griselda Charliemu oznámkovala posledních sto otázek. Pečlivě je se strýčkem prošel a byl si jistý, že jsou všechny dobře. Ale když je babička pročítala, tvářila se tak ponuře, že začal ztrácet naději.

V babiččině pokoji bylo hrozné horko. Charlie musel stát vedle kamínek a babička seděla proti němu u malého stolku. Vychrtlé nohy měla natažené ke kamínkům a Charlie si všiml, že dírami ve vlněných ponožkách vykukují dva kostnaté prsty. Udělalo se mu nevolno.

Nakonec babička váhavě zaškrtila poslední řádek poslední otázky. Zvedla hlavu. „Škrábeš jako kocour,“ prohlásila.

„Ale otázky jsem měl dobře.“

„To ano.“ Popotáhla a vysmrkala se. „Že jsi podváděl?“

„Podváděl?“ vykoktal Charlie. „N-ne.“

„Nejsi si dvakrát jistý.“

„Ovšemže jsem si jistý,“ bránil se Charlie.